

There are no translations available.

Бельгія – країна у Західній Європі, розташована на узбережжі Північного моря, загальною площею 30,5 тис. км² і населенням 10,5 млн. чол. Межує з Нідерландами, Німеччиною, Люксембургом та Францією. Країна має три офіційні мови: голландську, французьку та німецьку. Бельгія – одна із засновниць європейських співтовариств, нині член ЄС. Грошова одиниця – євро.

Територія країни переважно рівнинна, приблизно $\frac{3}{4}$ площі країни зайнято Бельгійською низовиною, що відноситься до Середньоевропейської рівнини. Лише на південному сході Бельгії простягається низький та зруйнований гірський масив Арденн. Прибережна смуга подекуди нижча за рівень моря, що вимагає штучних заходів для запобігання затопленню цих територій. Як і в Нідерландах, низинні ділянки з штучною системою дренажу називаються польдерами.

Клімат Бельгії м'який і відносно вологий. Середні температури січня складають від –1 до +3°С, липня - +14 - +18°. Річна сума опадів коливається в межах 700-900 мм. Достатнє та рівномірне зволоження сприяють формуванню розгалуженої річкової системи. Річки Бельгії повноводні впродовж всього року і майже не замерзають. Найважливішими водними артеріями є Шельда та Маас з притоками. Обидві річки судноплавні.

Природні умови країни сприяють поширенню широколистих лісів (дуб, бук, граб, ясен). Проте, внаслідок високої густоти населення та інтенсивного господарського освоєння природні ландшафти Бельгії майже не збереглися. Лісистість території становить 17%. широколисті ліси збереглися переважно у національному парку в Арденах, тоді як в Кампіні збереглися масиви соснових лісів.

Етнічний склад населення характеризується переважанням двох етнічних груп: валлонів на півдні (31%) та фламандців на півночі (58%). Валлони є нащадками кельтських племен і в культурному відношенні більше споріднені з французами. Фламандці походять від франкських, фризьких та саксонських племен і мають тісніші культурні зв'язки з Нідерландами. Близько 1% населення на сході країни – етнічні німці. Близько 9% населення представлено дрібними національними меншинами.

Бельгія належить до найбільш урбанізованих країн світу. Міське населення складає 97%.

Столицею країни є м. Брюссель із населенням 959 тис. чол. Інші великі міста включають Антверпен, Гент, Шарлеруа, Льєж, Брюгге та ін. Демографічна ситуація характеризується незначним природним приростом. З урахуванням міграції населення країни зростає в середньому на 0,09% на рік. Населення працездатного віку складає 66%, пенсійного – 16, діти – 18.

Бельгія є доволі молодою країною. Її історія, як самостійної держави, починається у 1830 р., коли Бельгію було проголошено незалежним від Нідерландів парламентським королівством. Незважаючи на спроби Німеччини в часи Першої світової війни посилити сепаратистські рухи серед фламандського населення, країна зберегла національну ідентичність. Щоправда, суперечності між фламандцями та валлонами досі спричиняють внутрішньополітичні конфлікти.

Бельгія є федеративною державою, що складається з трьох регіонів: Брюссельський столичний, Фландрія та Валлонія. Брюссельський регіон поділяється на м. Брюссель та 18 приміських комун, інші два регіони поділяються на 5 провінцій кожен; провінції також поділяються на комуни.

Бельгія є конституційною монархією. Формально, король, Альберт II, очолює виконавчу гілку влади та бере участь у законодавчому процесі. Проте, реальну законодавчу владу здійснює двопалатний парламент, а виконавчу – уряд, що являє собою Раду Міністрів, підзвітну нижній палаті парламенту. У регіонах діють регіональні парламенти – регіональні ради. У Брюсселі розташовано штаб-квартири Європейської Комісії і Ради міністрів ЄС, а також проводяться зустрічі політичних груп Європейського парламенту. Таким чином, Брюссель, де-факто, виступає адміністративною столицею ЄС.

Розташування Бельгії у зоні найінтенсивнішого промислового розвитку Європи та на перехресті важливих транспортних шляхів сприяло формуванню потужної індустріальної бази ще з часів зародження капіталістичних відносин. Нині, економіка Бельгії характеризується сучасною структурою з переважанням сфери послуг (76%), домінуванням приватного капіталу та потужними зовнішньо-економічними зв'язками. ВВП на душу населення у паритеті купівельної спроможності валют складає 37,5 тис. дол. США, в абсолютному виразі – 506 млрд.

У промисловості країни особливо виділяються машинобудування та металообробка, збирання автомобілів, суднобудування, виробництво високоточного обладнання,

харчова промисловість, хімія, металургія, текстильна промисло-вість, нафтопереробка. Всесвітньо відомими є бельгійські солодощі.

Сфера послуг з середини XX ст. поступово заміщує промисловість у економіці країни. Нині Брюссель та Антверпен є центрами міжнародного бізнесу та світовими містами, де концентруються штаб-квартири провідних ТНК та компаній, що надають виробничі послуги.

Сільське господарство Бельгії відіграє мінімальну роль у масштабах всієї економіки, проте характеризується високою продуктивністю виробництва із переважанням м'ясного та молочного тваринництва. Основною формою організації сільськогосподарського виробництва є невеликі ферми.

Через обмеженість природно-ресурсного потенціалу, Бельгія змушена імпортувати великі обсяги сировини, покриваючи витрати на імпорт широким асортиментом експорту промислових товарів. Обсяги зовнішньої торгівлі перевищують ВВП країни, що робить її залежною від кон'юнктури світових ринків. На сьогодні Бельгія характеризується збалансованою системою розподілу суспільних благ, тому, незважаючи на високий рівень внутрішнього державного боргу, економіка країни однією з найстабільніших у Європі.